ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 3ης Μαΐου 2006 *

Στην υπόθεση Τ-439/04,

Eurohypo AG, με έδρα το Eschborn (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους M. Kloth και C. Rohnke, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τους A. von Mühlendahl και J. Weberndörfer,

καθού,

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 6ης Αυγούστου 2004 (υπόθεση R 829/2002-4), σχετικά με την καταχώριση του λεκτικού σήματος EUROHYPO ως κοινοτικού σήματος,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. Jaeger, πρόεδρο, V. Tiili και O. Czúcz, δικαστές,

γραμματέας: C. Kristensen, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 5 Νοεμβρίου 2004,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 23 Φεβρουαρίου 2005,

κατόπιν της συνεδριάσεως της 26ης Οκτωβρίου 2005,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Στις 30 Απριλίου 2002, η εταιρία Deutsche Hypothekenbank Frankfurt-Hamburg AG, που έγινε στη συνέχεια Eurohypo AG, υπέβαλε αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί.

2 Το σήμα για το οποίο υποβλήθηκε η αίτηση καταχωρίσεως είναι το λεκτικό σήμα EUROHYPO.

3 Οι υπηρεσίες για τις οποίες ζητήθηκε η καταχώριση υπάγονται στην κλάση 36 του Διακανονισμού της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών εν όψει καταχωρίσεως των σημάτων της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί και αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή:

«Χρηματοπιστωτικές υποθέσεις· νομισματικές υποθέσεις· κτηματομεσιτικές υποθέσεις, χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες, χρηματοδοτήσεις, δημοσιονομικές αναλύσεις, τραπεζικές εργασίες διαχείρισης χαρτοφυλακίου, ασφαλίσεις».

4 Με απόφαση της 30ής Αυγούστου 2002, η εξετάστρια απέρριψε την αίτηση κατ' εφαρμογήν του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β΄ και γ΄ και του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94.

5 Στις 30 Σεπτεμβρίου 2002, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή κατά της αποφάσεως της εξετάστριας και την αιτιολόγησε με υπόμνημα που κατέθεσε στις 30 Δεκεμβρίου 2002.

6 Με απόφαση της 6ης Αυγούστου 2004 (στο εξής: προσβαλλομένη απόφαση), το τέταρτο τμήμα προσφυγών δέχτηκε εν μέρει την προσφυγή και ακύρωσε την απόφαση της εξετάστριας όσον αφορά τις υπηρεσίες «δημοσιονομικές αναλύσεις, τραπεζικές εργασίες διαχείρισης χαρτοφυλακίου, ασφαλίσεις». Η προσφυγή ακυρώθηκε όσον αφορά τις άλλες υπηρεσίες της κλάσης 36, δηλαδή τις «χρηματοπιστωτικές υποθέσεις· νομισματικές υποθέσεις· κτηματομεσιτικές υποθέσεις, χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες, χρηματοδοτήσεις». Βασικά το τμήμα προσφυγών θεώρησε ότι το λεκτικό σήμα EUROHYPO είναι περιγραφικό για τις τελευταίες αυτές υπηρεσίες λαμβανομένου υπόψη του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94. Το τμήμα πρόσθεσε ότι αυτό ίσχυε εν πάση περιπτώσει για τις γερμανόφωνες χώρες και αρκούσε, βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94, για να δικαιολογήσει την άρνηση προστασίας. Επιπλέον,

θεώρησε ότι τα στοιχεία «euro» και «hypo» περιλάμβαναν ένδειξη άμεσα κατανοητή των χαρακτηριστικών των πέντε προαναφερθεισών υπηρεσιών και ότι η σύνδεση των δύο στοιχείων σε μία μόνο λέξη δεν καθιστούσε το σήμα λιγότερο περιγραφικό.

Αιτήματα των διαδίκων

7 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την προσβαλλομένη απόφαση, κατά το μέρος που απέρριψε την προσφυγή της·

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

8 Το ΓΕΕΑ ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

9 Η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως τους οποίους στηρίζει αντιστοίχως στην παράβαση του άρθρου 74, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 40/94 και στην παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του ιδίου κανονισμού.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως που στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 74, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 40/94

Επιχειρήματα των διαδίκων

10 Κατά την προσφεύγουσα, το άρθρο 74, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 40/94, που ορίζει ότι «το [ΓΕΕΑ] εξετάζει αυτεπαγγέλτως τα πραγματικά περιστατικά», υπονοεί ότι η εξέταση των πραγματικών περιστατικών πρέπει να είναι αρκούντως διεξοδική ώστε να μπορέσει το ΓΕΕΑ να προσδιορίσει επακριβώς αν οι λόγοι του άρθρου 7 του κανονισμού 40/94 εμποδίζουν την καταχώριση του σήματος. Το ΓΕΕΑ δεν έχει καθόλου διακριτική ευχέρεια σ' αυτό το ζήτημα και η απόφαση περί καταχωρίσεως πηγάζει από δεσμευμένη αρμοδιότητα. Αν λόγου χάρη δεν υπάρχουν λόγοι απαραδέκτου, ο αιτών έχει δικαίωμα στην καταχώριση, το οποίο προκύπτει από το γεγονός ότι η πνευματική ιδιοκτησία στην οποία ανάγεται και το περί σημάτων δίκαιο είναι θεμελιώδες δικαίωμα, αναγνωριζόμενο από το άρθρο 17, παράγραφος 2, του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης που διακηρύχθηκε στις 7 Δεκεμβρίου 2000 στη Νίκαια (ΕΕ C 364, σ. 1) (στο εξής: Χάρτης).

11 Εν προκειμένω, το τμήμα προσφυγών στηρίχτηκε αποκλειστικά στην αντίληψη που διαμόρφωσε για τα δύο συστατικά στοιχεία του ζητουμένου σήματος, «euro» και «hypo», και η εξέταση αυτή δεν υπήρξε πλήρης και για τον λόγο αυτό δεν του έδωσε τη δυνατότητα να εκτιμήσει ορθά τον τρόπο κατά τον οποίο το κοινό αντιλαμβάνεται το λεκτικό σήμα EUROHYPO.

12 Επιπλέον, η προσβαλλομένη απόφαση περιορίζεται σε διατυπώσεις σχετικά με τα στοιχεία «euro» και «hypo» μεμονωμένα, αλλά δεν περιέχει πραγματική διαπίστωση ως προς τον περιγραφικό χαρακτήρα της συνολικής ονομασίας «eurohypo». Κατά την προσφεύγουσα, εάν το τμήμα προσφυγών είχε πραγματοποιήσει μελέτη στο διαδίκτυο θα είχε διαπιστώσει ότι δεν υπάρχει καμία περίπτωση χρησιμοποιήσεως του συνολικού αυτού ονόματος ως περιγραφικής ένδειξης αλλά ότι όλες οι περιπτώσεις της ονομασίας αυτής αναφέρονται στην επιχείρησή της. Η προσφεύγουσα προσκομίζει σε συνημμένο της προσφυγής τα 100 πρώτα

αποτελέσματα σχετικά με τον όρο «eurohypo» από τα 10 000 που βρήκε στο διαδίκτυο για να αποδείξει ότι το σημείο αυτό δεν χρησιμοποιείται ως περιγραφή των οικείων χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών.

13 Εξάλλου, το ΓΕΕΑ δεν αιτιολόγησε την κρίση ότι το οικείο κοινό δεν αντιλαμβάνεται ένδειξη προελεύσεως στο σήμα EUROHYPO.

14 Κατά το ΓΕΕΑ, το άρθρο 74, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 40/94 δεν διευκρινίζει τον τρόπο κατά τον οποίο το Γραφείο εξετάζει τα πραγματικά περιστατικά. Στην περίπτωση των λεκτικών σημάτων, το ΓΕΕΑ οφείλει να λάβει υπόψη τη συνήθη αντίληψη που διαμορφώνει για τον όρο το κοινό ή μέρος του κοινού στο οποίο απευθύνεται το σήμα χωρίς να απαιτείται να πραγματοποιήσει διεξοδικότερη ανάλυση αν αποκλείεται η δυνατότητα καταχωρίσεως του σήματος λαμβανομένης υπόψη της συνήθους αντίληψης του συγκεκριμένου όρου. Όπως είναι φανερό, αυτό συνέβη στην υπό κρίση υπόθεση.

15 Επιπλέον, το δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας που κατοχυρώνει ο Χάρτης δεν είναι απόλυτο δικαίωμα αλλά υπόκειται στους περιορισμούς που συνιστούν οι λόγοι απαραδέκτου της καταχώρισης, του άρθρου 7 του κανονισμού 40/94.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

16 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει βασικά ότι η προσβαλλομένη απόφαση συνιστά παράβαση του άρθρο 74, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 40/94, κατά το οποίο «[κ]ατά την ενώπιόν του διαδικασία το [ΓΕΕΑ] εξετάζει αυτεπαγγέλτως τα πραγματικά περιστατικά», διότι η εξέταση των πραγματικών περιστατικών εκ μέρους του Γραφείου δεν υπήρξε πλήρης.

17 Κατά την νομολογία η εξέταση που πραγματοποιεί η αρμόδια για τα σήματα αρχή πρέπει να είναι αυστηρή και πλήρης για να αποφεύγεται η αδικαιολόγητη καταχώριση σημάτων. Συγκεκριμένα πρέπει για λόγους ασφάλειας δικαίου και χρηστής διοικήσεως να εξασφαλίζεται ότι δεν θα καταχωρίζονται σήματα των οποίων η χρήση θα μπορούσε να αμφισβητηθεί επιτυχώς ενώπιον των δικαστηρίων [βλ. σε σχέση με τον πρώτη οδηγία 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ 1989, L 40, σ. 1), απόφαση του Δικαστηρίου της 6ης Μαΐου 2003, Libertel, C-104/01, Συλλογή σ. I-3793, σκέψη 59 και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

18 Όμως το άρθρο 74, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 40/94 δεν διευκρινίζει κατά ποιο τρόπο το ΓΕΕΑ οφείλει να εξετάσει τα πραγματικά περιστατικά.

19 Εξάλλου, η δυνατότητα ενός σημείου να καταχωριστεί ως κοινοτικό σήμα πρέπει να εκτιμάται μόνο βάσει της σχετικής κοινοτικής ρυθμίσεως όπως αυτή ερμηνεύεται από τον κοινοτικό δικαστή. Επομένως, αρκεί το τμήμα προσφυγών να εφάρμοσε το κριτήριο του περιγραφικού χαρακτήρα, όπως το ερμηνεύει η νομολογία, χωρίς να χρειάζεται να δικαιολογηθεί με την προσκόμιση αποδεικτικών στοιχείων [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 8ης Ιουλίου 2004, T-289/02, Telepharmacy Solutions κατά ΓΕΕΑ (TELEPHARMACY SOLUTIONS), Συλλογή 2004, σ. II-2851, σκέψη 54, και της 22ας Ιουνίου 2005, T-19/04, Metso Paper Automation κατά ΓΕΕΑ (PAPERLAB), Συλλογή 2005, σ. II-2383, σκέψη 34].

20 Εν προκειμένω το τμήμα προσφυγών ανέλυσε τη σημασία των στοιχείων «euro» και «hypo» για τον Γερμανό καταναλωτή καθώς και τις πιθανές σημασίες του συνθέτου όρου «eurohypo» (σκέψεις 13 έως 16 της προσβαλλομένης απόφασης). Η διαπίστωση ότι η αιτιολογία της προσβαλλομένης απόφασης δεν αναφέρεται σε πρόσθετες έρευνες όπως τα αποτελέσματα έρευνας στο διαδίκτυο δεν αρκεί για να αποδειχθεί ότι το τμήμα προσφυγών υποκατέστησε τη δική του ερμηνεία του οικείου όρου στην ερμηνεία που διαμορφώνει το οικείο κοινό. Το γεγονός ότι το τμήμα προσφυγών, που έφθασε σε ικανοποιητικού βαθμού πεποίθηση ως προς το περιγραφικό χαρακτήρα των στοιχείων «euro» και «hypo» και του όρου «eurohypo»

για να απορρίψει την αίτηση καταχωρίσεως, προτίμησε να μη πραγματοποιήσει πρόσθετες έρευνες δεν αντιβαίνει στο άρθρο 74, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 40/94.

21 Επιπλέον, όσον αφορά τον θεμελιώδη χαρακτήρα του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας που προκύπτει, κατά την προσφεύγουσα, από το άρθρο 17, παράγραφος 2, του Χάρτη που ορίζει ότι «[η] πνευματική ιδιοκτησία προστατεύεται», αρκεί να διαπιστωθεί ότι το δικαίωμα αυτό δεν είναι απόλυτο και ότι το κοινοτικό σήμα υφίσταται εντός των ορίων που θέτει το άρθρο 4, σε συνδυασμό με τα άρθρα 7 και 8 του κανονισμού 40/94.

22 Εξάλλου, όσον αφορά τα αποτελέσματα έρευνας στο διαδίκτυο που προσκομίζει η προσφεύγουσα με συνημμένο στην προσφυγή της, υπενθυμίζεται ότι η αποστολή του Πρωτοδικείου δεν είναι να επανεξετάζει τα πραγματικά περιστατικά υπό το φως των αποδείξεων που προσκομίζονται για πρώτη φορά ενώπιόν του. Συγκεκριμένα, τα πραγματικά στοιχεία που προβάλλονται ενώπιον του Πρωτοδικείου χωρίς να έχουν υποβληθεί προηγουμένως σε κάποιο από τα όργανα του ΓΕΕΑ δεν λαμβάνονται υπόψη (βλ., κατ' αυτή την έννοια, απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Μαρτίου 2003, Τ-237/01, Alcon κατά ΓΕΕΑ — Dr. Robert Winzer Pharma (BSS), Συλλογή 2003, σ. II-411, σκέψεις 61 και 62, επικυρωθείσα κατόπιν αιτήσεως αναιρέσεως με τη διάταξη του Δικαστηρίου της 5ης Οκτωβρίου 2004, C-192/03 P, Alcon κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2004, σ. I-8993· αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 6ης Μαρτίου 2003, Τ-128/01, DaimlerChrysler κατά ΓΕΕΑ (Calandre), Συλλογή 2003, σ. II-701, σκέψη 18· της 3ης Ιουλίου 2003, Τ-129/01, Alejandro κατά ΓΕΕΑ — Anheuser-Busch (BUDMEN), Συλλογή 2003, σ. II-2251, σκέψη 67· της 4ης Νοεμβρίου 2003, Τ-85/02, Díaz κατά ΓΕΕΑ — Granjas Castelló (CASTILLO), Συλλογή 2003, σ. II-4835, σκέψη 46, και της 1ης Φεβρουαρίου 2005, Τ-57/03, SPAG κατά ΓΕΕΑ — Dann και Backer (HOOLIGAN), Συλλογή 2005, σ. II-287, σκέψη 20).

23 Τέλος, τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας σχετικά με την εκ μέρους του τμήματος προσφυγών αξιολόγηση της γνώμης του οικείου κοινού όσον αφορά τον περιγραφικό ή διακριτικό χαρακτήρα του λεκτικού σήματος EUROHYPO στρέφονται κατά του βασίμου των λόγων επί των οποίων στηρίχτηκε η προσβαλλομένη απόφαση. Συνεπώς πρέπει να αναλυθούν στο πλαίσιο της εξέτασης του δευτέρου λόγου ακυρώσεως.

24 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως που στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94

Επιχειρήματα των διαδίκων

25 Η προσφεύγουσα παρατηρεί προκαταρκτικώς ότι το τμήμα προσφυγών στήριξε την απορριπτική απόφασή του μόνο στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94.

26 Κατά την προσφεύγουσα, το τμήμα προσφυγών ορθώς θεώρησε ότι τα στοιχεία «euro» και «hypo» μπορούν να προκαλέσουν συνειρμούς με το ευρωπαϊκό νόμισμα και με τη λέξη «Hypothek» (υποθήκη), αλλά αγνόησε τις άλλες πιθανές σημασίες των δύο αυτών στοιχείων. Συγκεκριμένα, το ευρώ δεν προσδιορίζει αποκλειστικά το νόμισμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης αλλά είναι και η σύντμηση της λέξης Ευρώπη όπως στην ονομασία του αεροπλάνου «Euro-fighter» ή στην εταιρική επωνυμία μιας των εταιριών της προσφεύγουσας «Eurohypo Europäische Hypothekenbank der Deutschen Bank AG». Το στοιχείο «hypo» δεν συνδέεται οπωσδήποτε με τη λέξη «Hypothek», αλλά προέρχεται από τα ελληνικά όπως μαρτυρούν οι γερμανικές λέξεις «Hypothese» (υπόθεση), «Hypotenuse» (υποτείνουσα), «Hypochonder» (υποχόνδριος) ή «Hypozentrum». Εξάλλου, η συνηθέστερη μορφή εμπράγματου βάρους επί ακινήτου είναι η «Grundschuld» (εμπράγματη οφειλή). Η σύντμηση «hypo» δεν είναι συνηθισμένη για το γερμανικό κοινό, αντίθετα με άλλες συντμήσεις όπως «Disco» αντί «Discothek» (χορευτικό κέντρο) ή «Auto» αντί «Automobil» (αυτοκίνητο).

27 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει επιπλέον ότι το λεκτικό σήμα EUROHYPO, θεωρούμενο ως σύνολο δεν συνιστά περιγραφή των υπηρεσιών για τις οποίες απορρίφθηκε η αίτηση καταχωρίσεως. Το λεκτικό σήμα EUROHYPO δεν χρησιμοποιείται ευρέως στη γερμανική γλώσσα για την περιγραφή χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών και η έρευνα στο διαδίκτυο που μνημονεύεται στη σκέψη 12 ανωτέρω αποδεικνύει το ασύνηθες της χρήσεως της λέξης αυτής ως περιγραφικής λέξης.

28 Οι αρχές που διατύπωσε το Δικαστήριο με την απόφαση της 20ής Σεπτεμβρίου 2001, C-383/99 P, Procter & Gamble κατά ΓΕΕΑ (Συλλογή 2001, σ. I-6251, στο εξής: απόφαση BABY-DRY), έχουν πλήρη εφαρμογή εν προκειμένω διότι η λέξη «eurohypo» συνιστά «λεξιλογικό εφεύρημα» και όχι συνήθη ονομασία για τις εν λόγω χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες. Επιπλέον η απουσία ενωτικού ανάμεσα στα στοιχεία «euro» και «hypo» τονίζει την παραστατική σύμφυση των δύο στοιχείων τα οποία σχηματίζουν εντελώς ιδιαίτερο συνδυασμό λέξεων.

29 Το γεγονός ότι πολλές άλλες τράπεζες χρησιμοποιούν το στοιχείο «hypo» στην εταιρική επωνυμία τους δείχνει ότι οι συνδυασμοί λέξεων που περιλαμβάνουν το στοιχείο «hypo» έχουν σκοπό να δηλώσουν την εμπορική προέλευση ιδίως στον τομέα των εν λόγω χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών. Το λεκτικό σήμα EUROHYPO έχει συνεπώς την απαιτούμενη ικανότητα για να εκληφθεί ως ένδειξη της εμπορικής προέλευσης των υπηρεσιών αυτών.

30 Η προσφεύγουσα υπογραμμίζει επίσης ότι για να κριθεί αν ένα σήμα έχει διακριτικό χαρακτήρα πρέπει να εξετάζεται η χρήση του. Λόγω της συχνής χρησιμοποίησης του σημείου EUROHYPO στον τομέα των εν λόγω υπηρεσιών και της συχνής παρουσίας του στα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οικείο κοινό έχει συνηθίσει τη χρήση του σημείου αυτού, το οποίο συνεπώς έχει αποκτήσει τον απαιτούμενο διακριτικό χαρακτήρα για να καταχωριστεί ως εμπορικό σήμα. Για να δείξει την εντατική χρησιμοποίηση της λέξης «eurohypo», η προσφεύγουσα επισυνάπτει στο δικόγραφο της προσφυγής εκτός των εγγράφων που μνημονεύονται στη σκέψη 12 ανωτέρω, την έκθεση δραστηριότητας του ομίλου της για το έτος 2003, μια έκθεση για τις τράπεζες υποθηκών καθώς και στοιχεία από τη σελίδα της στο διαδίκτυο.

31 Επιπλέον, η ικανότητα προς καταχώριση του λεκτικού σημείου EUROHYPO επιβεβαιώνεται από την καταχώριση του ελβετικού λεκτικού σήματος αριθ. 03932/2002 EUROHYPO και του διεθνούς λεκτικού σήματος αριθ. 638974 EUROHYPO, τα οποία προστατεύονται στη Γερμανία, στην Αυστρία και στην Ελβετία δηλαδή στο σύνολο του γερμανόφωνου χώρου.

32 Κατά το ΓΕΕΑ, το τμήμα προσφυγών ορθώς στηρίχτηκε, για να απορρίψει την αίτηση καταχωρίσεως του σήματος EUROHYPO για τις εν λόγω υπηρεσίες στις διατάξεις του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β΄ και γ΄, του κανονισμού 40/94, διατάξεις που μνημονεύονται αμφότερες ρητά στην προσβαλλομένη απόφαση, η δε εφαρμογή τους προκύπτει επίσης από το περιεχόμενο της απόφασης αυτής. Εξάλλου η προσφεύγουσα εξετάζει χωριστά τους δύο λόγους απαραδέκτου με την προσφυγή.

33 Το ΓΕΕΑ υποστηρίζει ότι το κοινό αντιλαμβάνεται το στοιχείο «euro» ως το νόμισμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το στοιχείο αυτό παραμένει περιγραφικό ακόμη και αν θεωρήσαμε ότι σημαίνει την «Ευρώπη», διότι δίνει μια ένδειξη του εδάφους στο οποίο παρέχονται οι υπηρεσίες αυτές. Ομοίως το στοιχείο «hypo» γίνεται αντιληπτό από το κοινό ως σύντμηση της λέξης «hypothèque». Κάθε άλλη σημασία του στοιχείου «hypo» που επικαλείται η προσφεύγουσα είναι άσχετη διότι δεν έχει σχέση με τις οικείες χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες. Δεν ασκεί εξάλλου επιρροή το δισήμαντο των λέξεων «euro» και «hypo», όπως το προβάλλει η προσφεύγουσα.

34 Για να αποδείξει ότι το στοιχείο «hypo» αποτελεί συνήθη σύντμηση, το ΓΕΕΑ προσαρτά στο υπόμνημα απαντήσεως τα αποτελέσματα μιας έρευνας στο διαδίκτυο που είναι παραδεκτά διότι η προσφεύγουσα είχε στη διάθεσή της, όπως προκύπτει από τις θεωρήσεις που διατυπώνει η προσβαλλομένη απόφαση, όλα τα χρήσιμα στοιχεία για να κατανοήσει την απόφαση αυτή και να αμφισβητήσει τη νομιμότητά της ενώπιον του Πρωτοδικείου [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 9ης Οκτωβρίου 2002, T-173/00, KWS Saat κατά ΓΕΕΑ (Απόχρωση πορτοκαλί), Συλλογή 2002, σ. II-3843, σκέψεις 56 επ. και της 31ης Μαρτίου 2004, T-216/02, Fieldturf κατά ΓΕΕΑ (LOOKS LIKE GRASS... FEELS LIKE GRASS... PLAYS LIKE GRASS), Συλλογή 2004, σ. II-1023, σκέψη 41].

35 Επίσης, ορθώς το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε ότι η σύνδεση των δύο στοιχείων «euro» και «hypo» δεν καθιστά τη συνολική έκφραση λιγότερο περιγραφική. Η έκφραση αυτή δηλώνει, για τον μέσο καταναλωτή σε σχέση με τις οικείες υπηρεσίες, την προσφορά σχετικά με τη χρηματοδότηση ή τη διαχείριση ενυποθήκων δανείων που καταβάλλονται στο νόμισμα του ευρωπαϊκού νομισματικού χώρου.

36 Εξάλλου, το ΓΕΕΑ διευκρινίζει ότι τα πραγματικά περιστατικά της απόφασης BABY-DRY διέφεραν πολύ από την υπό κρίση υπόθεση διότι στην υπόθεση εκείνη επρόκειτο για μια ασυνήθη σύνδεση λέξεων. Αντιθέτως, η νομολογία σχετικά με τις αιτήσεις καταχωρίσεως σημάτων που απαρτίζονται από το πρόθεμα «euro» είναι ιδιαίτερα ενδεικτική και επικυρώνει την πρακτική του ΓΕΕΑ να θεωρεί ότι το στοιχείο «euro» έχει περιγραφικό και όχι διακριτικό χαρακτήρα [απόφαση του Πρωτοδικείου της 7ης Ιουνίου 2001, Τ-359/99, DKV κατά ΓΕΕΑ (EuroHealth), Συλλογή 2001, σ. II-1645, σκέψη 27].

37 Το ΓΕΕΑ υπενθυμίζει ότι ένα λεκτικό σήμα που είναι περιγραφικό των χαρακτηριστικών των οικείων προϊόντων ή των υπηρεσιών, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του κανονισμού 40/94, στερείται κατ' ανάγκη, για τον λόγο αυτό, διακριτικού χαρακτήρα σχετικά με τα ίδια αυτά προϊόντα ή υπηρεσίες κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του ίδιου κανονισμού (βλ., κατ' αναλογία, όσον αφορά τις πανομοιότυπες διατάξεις του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/104, αποφάσεις του Δικαστηρίου Campina Melkunie, σκέψη 23 ανωτέρω, σκέψη 19, και της 12ης Φεβρουαρίου 2004, C-363/99, Koninklijke KPN Nederland, που δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή, σκέψη 86).

38 Όσον αφορά το διακριτικό χαρακτήρα του σήματος, το σήμα EUROHYPO στο σύνολό του δεν είναι ικανό να διακρίνει στην αντίληψη του οικείου κοινού τις υπηρεσίες της προσφεύγουσας από τις υπηρεσίες άλλων επιχειρήσεων διότι συνιστά συνήθη σχηματισμό λέξεων που συντίθεται από δύο περιγραφικές ενδείξεις και επιπλέον στερείται πρωτοτυπίας.

39 Όσον αφορά την εντατική χρήση του σήματος, το ΓΕΕΑ παρατηρεί ότι αν η προσφεύγουσα επιθυμεί κατ' αυτόν τον τρόπο να επικαλεσθεί τον διακριτικό χαρακτήρα που αποκτήθηκε με τη χρήση κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94, το επιχείρημα αυτό δεν προβλήθηκε εγκαίρως και μόνο μια γενική αναφορά στη θέση της προσφεύγουσας στην αγορά έγινε κατά την ενώπιον του ΓΕΕΑ διαδικασία χωρίς κανένα αποδεικτικό στοιχείο. Τα πολυάριθμα έγγραφα που προσκομίστηκαν για πρώτη φορά στο πλαίσιο της προσφυγής για να αποδειχθεί η εντατική χρήση του σήματος δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη από το Πρωτοδικείο.

40 Τέλος, όσον αφορά τις προηγούμενες εθνικές καταχωρίσεις, η προσφεύγουσα δεν τις προέβαλε ενώπιον της εξετάστριας ούτε ενώπιον του τμήματος προσφυγών. Εξάλλου το ΓΕΕΑ παρατηρεί ότι το κοινοτικό δίκαιο περί σημάτων συνιστά αυτοτελή ρύθμιση και ότι οι εθνικές καταχωρίσεις συνιστούν το πολύ πολύ ενδείξεις έλλειψης λόγων απαραδέκτου για την καταχώριση στα συγκεκριμένα εδάφη.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

41 Πρέπει να σημειωθεί ότι, αντίθετα με τους ισχυρισμούς του ΓΕΕΑ, από τις σκέψεις 12 επ. της προσβαλλομένης απόφασης προκύπτει ότι η απόφαση με την οποία απερρίφθη η αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού σήματος EUROHYPO για τις υπηρεσίες «Χρηματοπιστωτικές υποθέσεις· νομισματικές υποθέσεις· κτηματομεσιτικές υποθέσεις, χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες, χρηματοδοτήσεις», αναφέρεται αποκλειστικά στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94. Ωστόσο η ανάλυση που γίνεται στις σκέψεις 13 έως 16, η οποία και στηρίζει την απορριπτική απόφαση, αφορά τον περιγραφικό χαρακτήρα του λεκτικού σήματος EUROHYPO.

42 Κατά πάγια νομολογία έκαστος λόγος απαραδέκτου της καταχωρίσεως που απαριθμεί το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 είναι ανεξάρτητος και απαιτεί χωριστή εξέταση. Επιπλέον, οι λόγοι απαραδέκτου πρέπει να ερμηνεύονται με γνώμονα το γενικό συμφέρον που υπαγορεύει καθέναν από αυτούς. Το γενικό συμφέρον, όταν λαμβάνεται υπόψη, πρέπει να αντανακλά εκτιμήσεις που διαφέρουν ανάλογα με τον συγκεκριμένο λόγο απαραδέκτου (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2004, C-4329/02 P, SAT.1 κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2004, σ. I-8317, σκέψη 25 και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

43 Ωστόσο υπάρχει φανερή αλληλεπικάλυψη των πεδίων εφαρμογής των λόγων που διατυπώνουν τα σημεία β΄ έως δ΄ της διάταξης αυτής (βλ. απόφαση TELEPHARMACY SOLUTIONS, σκέψη 19 ανωτέρω, σκέψη 23, και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

44 Ομοίως κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου, ένα λεκτικό σήμα που είναι περιγραφικό των χαρακτηριστικών των προϊόντων ή των υπηρεσιών κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, στερείται ως εκ τούτου οπωσδήποτε διακριτικού χαρακτήρα όσον αφορά αυτά τα ίδια προϊόντα ή υπηρεσίες κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του ιδίου κανονισμού (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 12ης Φεβρουαρίου 2004, C-265/00, Campina Melkunie, Συλλογή 2004, σ. I-1699, σκέψη 19, και C-363/99, Koninklijke KPN Nederland, Συλλογή 2004, σ. I-1619, σκέψη 86· απόφαση TELEPHARMACY SOLUTIONS, σκέψη 19 ανωτέρω, σκέψη 24).

45 Εν προκειμένω, η εκτίμηση της νομιμότητας της προσβαλλομένης απόφασης επιβάλλει να εξεταστεί αν το τμήμα προσφυγών στήριξε την κρίση ότι το λεκτικό σήμα EUROHYPO είναι περιγραφικό των υπηρεσιών «χρηματοπιστωτικές υποθέσεις· νομισματικές υποθέσεις· κτηματομεσιτικές υποθέσεις, χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες, χρηματοδοτήσεις» που υπάγονται στην κλάση 36. Αν τη στήριξε, η απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως προκύπτει από ορθή εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 ενώ συγχρόνως στηρίζεται σε ορθή εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του ιδίου κανονισμού, και η προσβαλλομένη απόφαση πρέπει να επικυρωθεί. Αν αντιθέτως το εν λόγω σημείο δεν είναι περιγραφικό των υπηρεσιών τις οποίες αφορά η αίτηση καταχωρίσεως, πρέπει να εξεταστεί αν το τμήμα προσφυγών παρέθεσε άλλους λόγους για τους οποίους έκρινε ότι το εν λόγω σημείο στερείται διακριτικού χαρακτήρα.

46 Κατά πάγια νομολογία, η εκτίμηση του περιγραφικού χαρακτήρα ενός σήματος δεν μπορεί να γίνεται παρά μόνο, αφενός, σε σχέση με τα σχετικά προϊόντα ή τις σχετικές υπηρεσίες και, αφετέρου, σε σχέση με τον τρόπο με τον οποίο αντιλαμβάνεται το σημείο το ενδιαφερόμενο κοινό [απόφαση του Πρωτοδικείου της 20ής Μαρτίου 2002, T-356/00, DaimlerChrysler κατά ΓΕΕΑ (CARCARD), Συλλογή 2002, σ. II-1963, σκέψη 25].

47 Εν προκειμένω, οι υπηρεσίες για τις οποίες δεν έγινε δεκτή η καταχώριση ανήκουν όλες στο χρηματοπιστωτικό τομέα και εξειδικεύονται ως «χρηματοπιστωτικές υποθέσεις· νομισματικές υποθέσεις· κτηματομεσιτικές υποθέσεις, χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες, χρηματοδοτήσεις».

48 Όσον αφορά το ενδιαφερόμενο κοινό, το τμήμα προσφυγών θεώρησε ότι πρόκειται για τον μέσο καταναλωτή. Δεδομένου ότι οι υπηρεσίες αυτές είναι χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες, απευθυνόμενες σε όλους τους καταναλωτές, πρέπει να επικυρωθεί η ανάλυση αυτή, την οποία εξάλλου η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί. Δεδομένου ότι ο απόλυτος λόγος απαραδέκτου προβλήθηκε μόνο σε σχέση με μια από τις ομιλούμενες εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης γλώσσες, τη γερμανική, πρέπει να θεωρηθεί ότι το οικείο κοινό σε σχέση με το οποίο πρέπει να εκτιμηθεί ο περιγραφικός χαρακτήρας του σήματος είναι ο γερμανόφωνος μέσος καταναλωτής.

49 Το τμήμα προσφυγών ανέλυσε τη σημασία των στοιχείων «euro» και «hypo» για το οικείο κοινό στη σκέψη 13 της προσβαλλομένης απόφασης και κατέληξε στην κρίση για καθένα από τα στοιχεία αυτά ότι είναι περιγραφικά των εν λόγω υπηρεσιών.

50 Συναφώς υπενθυμίζεται ότι ένα λεκτικό σημείο είναι περιγραφικό αν σε μια τουλάχιστον από τις πιθανές σημασίες του είναι δηλωτικό χαρακτηριστικού γνωρίσματος των οικείων προϊόντων ή υπηρεσιών (απόφαση του Δικαστηρίου της 23ης Οκτωβρίου 2003, C-191/01 P, ΓΕΕΑ κατά Wrigley, Συλλογή 2003, σ. I-12447, σκέψη 32, και απόφαση PAPERLAB, σκέψη 19 ανωτέρω, σκέψη 34).

51 Πρώτο, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι ορθώς το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι το οικείο κοινό αντιλαμβάνεται το στοιχείο «euro», στον χρηματοπιστωτικό τομέα ως το νόμισμα που κυκλοφορεί εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ως περιγραφικό αυτού του νομισματικού χώρου. Το στοιχείο αυτό δηλώνει δηλαδή τουλάχιστον σε μια από τις πιθανές σημασίες του ένα χαρακτηριστικό γνώρισμα των οικείων χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών. Το γεγονός ότι το «euro» μπορεί, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα να νοηθεί, και ως σύντμηση της λέξης «Europe» δεν επηρεάζει το συμπέρασμα αυτό.

52 Επιπλέον, το τμήμα προσφυγών δέχθηκε ότι, στο πλαίσιο των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών, το στοιχείο «hypo» γίνεται αντιληπτό από τον μέσο καταναλωτή ως σύντμηση της λέξης «hypothèque». Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από το γεγονός ότι, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, η λέξη αυτή μπορεί να έχει και

άλλες σημασίες στον ιατρικό τομέα ή στα αρχαία ελληνικά. Δεδομένου ότι η υποθήκη αποτελεί κλασσική ασφάλεια στον χρηματοπιστωτικό τομέα, και ιδίως στον κτηματομεσιτικό τομέα, το τμήμα προσφυγών βασίμως θεώρησε ότι το στοιχείο «hypo» δηλώνει σε μια από τις πιθανές σημασίες του ένα χαρακτηριστικό γνώρισμα των εν λόγω χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών για τον μέσο γερμανόφωνο καταναλωτή. Συναφώς, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η συνηθέστερη μορφή εμπράγματου βάρους επί ακινήτου είναι η «Grundschuld» είναι αλυσιτελές, διότι δεν αποκλείει ότι το στοιχείο «hypo» παραπέμπει τον μέσο γερμανόφωνο καταναλωτή σε υποθήκη.

53 Στο πλαίσιο αυτό πρέπει πάντως να κριθούν απαράδεκτα τα έγγραφα που περιέχουν τα αποτελέσματα της έρευνας στο διαδίκτυο που προσαρτά το ΓΕΕΑ στο υπόμνημα απαντήσεως. Όπως σημειώθηκε στη σκέψη 22 ανωτέρω, σχετικά με τα αποτελέσματα μιας έρευνας στο διαδίκτυο που επισυνάπτει η προσφεύγουσα στο δικόγραφο της προσφυγής, τα πραγματικά στοιχεία που προβάλλονται ενώπιον του Πρωτοδικείου χωρίς να έχουν υποβληθεί προηγουμένως σε κάποιο από τα όργανα του ΓΕΕΑ δεν λαμβάνονται υπόψη. Στο ίδιο πλαίσιο πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα του ΓΕΕΑ ότι αυτά τα αποδεικτικά στοιχεία είναι παραδεκτά διότι η προσφεύγουσα είχε ήδη στη διάθεσή της, λαμβανομένων υπόψη των σκέψεων που διατυπώνει η προσβαλλομένη απόφαση, όλες τις χρήσιμες ενδείξεις για να κατανοήσει την εν λόγω απόφαση και να αμφισβητήσει τη νομιμότητά της ενώπιον του Πρωτοδικείου. Πράγματι, οι αποφάσεις Πορτοκαλί απόχρωση και LOOKS LIKE GRASS... FEELS LIKE GRASS... PLAYS LIKE GRASS, τις οποίες επικαλείται το ΓΕΕΑ, αφορούσαν το ζήτημα αν το γεγονός ότι ένα τμήμα προσφυγών παρέλειψε να κοινοποιήσει σε διάδικο τα αποτελέσματα μιας έρευνας στο διαδίκτυο την οποία αναφέρει στην απόφασή του συνιστά παράβαση του άρθρου 73 του κανονισμού 40/94. Συνεπώς, η λύση που διατυπώθηκε με τις αποφάσεις αυτές δεν μπορεί να μεταφερθεί εν προκειμένω διότι στην υπόθεση αυτή το ΓΕΕΑ προσκομίζει αποδεικτικά στοιχεία ενώπιον του Πρωτοδικείου τα οποία δεν έλαβε υπόψη το τμήμα προσφυγών.

54 Δεδομένου ότι το λεκτικό σήμα EUROHYPO είναι σύνθετη λέξη πρέπει περαιτέρω να εξεταστεί αν ο περιγραφικός χαρακτήρας που διαπιστώθηκε για τα στοιχεία που το απαρτίζουν υπάρχει και στην ίδια τη σύνθετη λέξη. Συγκεκριμένα, από τη νομολογία προκύπτει ότι ένα σήμα που συνίσταται σε λέξη συντιθέμενη από στοιχεία έκαστο των οποίων είναι περιγραφικό χαρακτηριστικών των προϊόντων ή των υπηρεσιών για τα οποία ζητείται η καταχώριση είναι και το ίδιο περιγραφικό των χαρακτηριστικών των προϊόντων ή των υπηρεσιών αυτών εκτός αν υπάρχει αισθητή διαφορά μεταξύ της λέξης και της απλής παραθέσεως των στοιχείων που

την απαρτίζουν, πράγμα που προϋποθέτει είτε ότι, λόγω του ασυνήθους χαρακτήρα του συνδυασμού σε σχέση προς τα εν λόγω προϊόντα ή τις υπηρεσίες, η λέξη δημιουργεί αρκούντως διαφορετική εντύπωση από εκείνη που δημιουργεί η απλή παράθεση των ενδείξεων τις οποίες εκφέρουν τα στοιχεία που την απαρτίζουν, οπότε η λέξη υπερισχύει της σωρεύσεως των εν λόγω στοιχείων, είτε ότι η λέξη έχει υπεισέλθει στην κοινή γλώσσα και απέκτησε δική της σημασία, οπότε είναι εφεξής ανεξάρτητη από τα στοιχεία που τη συγκροτούν. Επομένως, στην τελευταία αυτή περίπτωση πρέπει να εξεταστεί μήπως η λέξη, που απέκτησε δική της σημασία, έχει η ίδια περιγραφικό χαρακτήρα (βλ. κατ' αναλογία απόφαση Koninklijke KPN Nederland, σκέψη 44 ανωτέρω, σκέψη 104).

55 Εν προκειμένω, αφενός το λεκτικό σήμα EUROHYPO αποτελεί απλώς συνδυασμό δύο περιγραφικών στοιχείων που δεν δημιουργεί αρκετά διαφορετική εντύπωση από αυτή που δημιουργεί η απλή σώρευση των στοιχείων που το απαρτίζουν ώστε να υπερισχύει της σωρεύσεως των στοιχείων αυτών. Αφετέρου η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι αυτή η σύνθετη λέξη έχει υπεισέλθει στην κοινή γλώσσα και έχει αποκτήσει δική της σημασία. Αντιθέτως υποστηρίζει ότι το λεκτικό σήμα EUROHYPO δεν έχει υπεισέλθει στην κοινή χρήση της γερμανικής γλώσσας για να δηλώσει τις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες.

56 Εξάλλου, αντίθετα με όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, η λύση που έδωσε η απόφαση BABY-DRY δεν μπορεί να μεταφερθεί εν προκειμένω. Το επίδικο μόρφημα στην υπόθεση εκείνη ήταν ένα λεξιλογικό εφεύρημα, ασυνήθιστο κατά τη δομή, πράγμα που δεν συμβαίνει με το λεκτικό σήμα EUROHYPO.

57 Συνεπώς, το τμήμα προσφυγών ορθώς θεώρησε ότι το λεκτικό σήμα EUROHYPO είναι περιγραφικό των υπηρεσιών «χρηματοπιστωτικές υποθέσεις· νομισματικές υποθέσεις· κτηματομεσιτικές υποθέσεις, χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες και χρηματοδοτήσεις» που περιλαμβάνονται στην κλάση 36 και για τον λόγο αυτό δεν έχει διακριτικό χαρακτήρα. Κατά συνέπεια, σύμφωνα με ό,τι αναφέρθηκε στη σκέψη 45 ανωτέρω, δεν απαιτείται να εξεταστεί αν το τμήμα προσφυγών προέβαλε άλλους

λόγους για να στηρίξει την κρίση ότι το ζητούμενο σήμα στερείται διακριτικού χαρακτήρα.

58 Όσον αφορά τον ισχυρισμό περί έντονης χρήσης του σήματος, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα επιβεβαίωσε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ότι προβλήθηκε για πρώτη φορά ενώπιον του Πρωτοδικείου, πρέπει να κριθεί απαράδεκτος όπως και τα έγγραφα που προσκομίστηκαν προς στήριξή του (βλ. σκέψη 30 ανωτέρω), κατ' εφαρμογήν του άρθρου 135, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας κατά το οποίο τα υπομνήματα των διαδίκων δεν μπορούν να τροποποιήσουν το αντικείμενο της ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαφοράς. Τα επιχειρήματα που στηρίζονται στις εθνικές καταχωρίσεις του λεκτικού σήματος EUROHYPO στη Γερμανία, στην Αυστρία και στην Ελβετία, που επίσης προβλήθηκαν για πρώτη φορά ενώπιον του Πρωτοδικείου, πρέπει να κριθούν απαράδεκτα για τους ίδιους λόγους. Επιπλέον, το κοινοτικό σύστημα των σημάτων είναι ένα αυτοτελές σύστημα που απαρτίζεται από ένα σύνολο κανόνων και επιδιώκει ίδιους στόχους, η δε εφαρμογή του είναι ανεξάρτητη από οποιοδήποτε εθνικό σύστημα [απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Δεκεμβρίου 2000, Τ-32/00, Messe München κατά ΓΕΕΑ (electronica), Συλλογή 2000, σ. II-3829, σκέψη 47].

59 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως της προσφεύγουσας που αφορά παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 πρέπει να απορριφθεί.

60 Κατά συνέπεια η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

61 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του

νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε πρέπει να καταδικαστεί στα έξοδα του ΓΕΕΑ, σύμφωνα με το αίτημα του τελευταίου.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τρίτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Jaeger Tiili Czúcz

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο, στις 3 Μαΐου 2006.

Ο Γραμματέας

E. Coulon

Ο Πρόεδρος

M. Jaeger